

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2021 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	Sędzia SO Alina Gąsior
Protokolant	Beata Gurdziołek

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2021 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa A. G.

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zadośćuczynienie, odszkodowanie, rentę

- zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki A. G. kwotę 220.000,00 (dwieście dwadzieścia tysięcy 00/100) złotych tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 lutego 2020 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki A. G. kwotę 13.360,11 (trzynaście tysięcy trzysta sześćdziesiąt 11/100) złotych tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:
 - od kwoty 9.622,11 (dziewięć tysięcy sześćset dwadzieścia dwa 11/100) złotych od dnia 30 maja 2020 roku do dnia zapłaty;
 - od kwoty 3.738,00 (trzy tysiące siedemset trzydzieści osiem 00/100) złotych od dnia 7 października 2021 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki A. G. kwotę 19.280,00 (dziewiętnaście tysięcy dwieście osiemdziesiąt 00/100) złotych tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby za okres od 1 marca 2020 roku do 31 października 2020 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 maja 2021 roku do dnia zapłaty ;
- zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki A. G. kwotę 8.360,00 (osiem tysięcy trzysta sześćdziesiąt 00/100) złotych tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby za okres od 1 listopada 2020 roku do 30 września 2021 roku z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 22 maja 2021 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki A. G. kwotę po 560,00 (pięćset sześćdziesiąt 00/100) złotych miesięcznie tytułem renty na zwiększone potrzeby, płatnej do dnia 10 – ego każdego miesiąca , poczynając od października 2021 roku i na przyszłość z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminu płatności ;
- oddala powództwo w pozostałej części ;

7. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powódki A. G. kwotę 10.817,00 (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu ;

8. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 12.004,00 (dwanaście tysięcy cztery 00/100) złotych tytułem opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa i kwotę 2.211,14 (dwa tysiące dwieście jedenaście 14/100) tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa;

9. nie obciąża powódki A. G. kosztami sądowymi od oddalanej części powództwa, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa- Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim.

Sędzia SO Alina Gąsior

Sygn. akt I C 413/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 marca 2020 r. powódka A. G., reprezentowana przez pełnomocnika, wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. na jej rzecz:

1. kwoty 198.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 lutego 2020 r. do dnia zapłaty,
2. kwoty 12.388,16 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty,
3. kwoty po 1.500 zł miesięcznie tytułem renty na zwiększone potrzeby począwszy od dnia 1 marca 2020 r. i na przyszłość, płatnej do 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;

Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnika, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż w dniu 13 listopada 2019 r. uległa wypadkowi, którego sprawca posiadał ubezpieczenie w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Na skutek wypadku powódka doznała obrażeń ciała, które spowodowały znaczne cierpienia oraz utrudnienia w jej życiu codziennym, które trwają do dziś. Powódka wymaga również pomocy osób trzecich w codziennych czynnościach. Wartość koniecznej opieki od dnia wypadku do końca lutego 2020 roku przy przyjęciu stawek dla opiekunek w wysokości 11 zł za godzinę opieki powódka wyceniła na kwotę 7.062 zł (107 dni x 6 godz. x 11 zł). Powódka poniosła także koszty zakupu lekarstw oraz farmaceutyków w łącznej kwocie około 1.314,41 zł, koszty urządzeń oraz strojów do rehabilitacji w łącznej kwocie 1.392,08 zł, koszt rehabilitacji prywatnej w kwocie 2.380 zł, koszt zakupu gazu i benzyny w łącznej kwocie 191 złotych. Powódka nadal wymaga pomocy innych osób w wymiarze co najmniej 2 godziny dziennie, ponosi koszty zakupu leków i maści przeciwbólowych oraz koszty rehabilitacji prywatnej w aktualnym wymiarze 3 zabiegów w tygodniu. W tym zakresie dochodzi ona renty z tytułu zwiększonych potrzeb, na którą składają się koszty: opieki w kwocie 660 zł miesięcznie (30 dni x 2 godz. x 11 złotych), zakupu leków w kwocie około 100 zł miesięcznie, rehabilitacji prywatnej w kwocie od 640 do 960 zł miesięcznie (średnio 2 lub 3 zabiegi w tygodniu po 80 złotych zabieg). Powódka podała także, że decyzją z dnia 4 lutego 2020 r. pozwany poinformował o przyznaniu na rzecz powódki świadczenia w kwocie 2.000 złotych. Pozwany odmówił zapłaty wyższego zadośćuczynienia, zwrotu kosztów opieki świadczonej przez rodzinę, kosztów rehabilitacji prywatnej, a także przyznania renty. Powódka podała, że dochodzi odsetek ustawowych za opóźnienie od żądanej kwoty zadośćuczynienia od dnia 9 lutego 2020 r., to jest od dnia następnego po upływie 30 dniowego terminu na likwidację przez pozwanego szkody (zgłoszonej w dniu 8 stycznia 2020 r.), do dnia zapłaty, w zakresie odszkodowania strona powodowa dochodzi odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego, według norm przepisanych. Pozwany wskazał, że wypłacone dotychczas zadośćuczynienie w wysokości łącznej 30.000 zł jest adekwatne do poniesionej przez nią krzywdy. W zakresie żądania odszkodowania pozwany zakwestionował wydatki w zakresie leczenia, rehabilitacji oraz opieki osób trzecich jako niewykazane, w zakresie zakupu ubrań, prześcieradła i innych przedmiotów osobistych jako niepozostające w adekwatnym związku przyczynowym z wypadkiem, a w zakresie zakupu paliwa jako niewykazane, że paliwo to zostało w całości przeznaczone na leczenie. W zakresie żądania renty w ocenie pozwanego powódka nie wykazała, że ponosi cyklicznie koszty leczenia. Pozwany wskazał także, iż w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powódce kwotę 2.766,05 zł tytułem odszkodowania, w tym 1.716 zł tytułem kosztów opieki.

Pismem z dnia 21 sierpnia 2020 r. w związku z wypłatą przez pozwanego w dniu 20 marca 2020 r. na rzecz powódki łącznej kwoty 30.766,05 zł powódka zmodyfikowała roszczenie w ten sposób, że:

1. cofnęła powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 28.000 zł z tytułu zadośćuczynienia
2. cofnęła powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 2.766,05 zł z tytułu odszkodowania.

Powódka w pozostałym zakresie poparła powództwo i wniosła o zasądzenie kwoty 170.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 lutego 2020 r. do dnia zapłaty, kwoty 9.622,11 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, wskazując jednocześnie, że powództwo w zakresie renty na zwiększone potrzeby nie ulega modyfikacji.

Następnie pismem z dnia 13 maja 2021 r. w związku z wydanymi w sprawie opiniami biegłych powódka:

1. rozszerzyła powództwo w zakresie zadośćuczynienia o dalszą kwotę 50.000 zł i wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 220.000 zł tytułem zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 9 lutego 2020 r. do dnia zapłaty
2. rozszerzyła powództwo w zakresie odszkodowania o dalszą kwotę 3.738 zł z tytułu kosztów opieki i wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki łącznej kwoty 13.360,11 zł tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:
 - 9.622,11 zł od dnia wytoczenia powództwa, to jest od dnia 13 marca 2020 r. do dnia zapłaty,
 - 3.738 zł od dnia wydania wyroku do dnia zapłaty;
3. rozszerzyła powództwo w zakresie renty na zwiększone potrzeby za okres od marca do października 2020 r. i wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki renty na zwiększone potrzeby:
 - za miesiąc marzec 2020 r. w kwocie 4.840 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności,
 - za miesiąc kwiecień 2020 r. w kwocie 4.200 zł miesięcznie z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności,
 - za miesiąc maj 2020 r. w kwocie 4.200 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności,
 - za miesiąc czerwiec 2020 r. w kwocie 2.440 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności,

- za miesiąc lipiec 2020 r. w kwocie 1.800 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności,
- za miesiąc sierpień 2020 r. w kwocie po 2.360 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności,
- za miesiąc wrzesień 2020 r. w kwocie po 1.800 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności,
- za miesiąc październik 2020 r. w kwocie po 2.440 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności,
- za okres od listopada 2020 r. i na przyszłość w kwocie po 1.500 zł miesięcznie z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności;

Powódka wskazała, że na odszkodowania w wysokości 13.360,11 zł i składają się: pozostałe koszty opieki nad powódką w kwocie 9.084 zł (10.800 zł - wypłacone 1.716 zł), pozostałe koszty zakupu lekarstw i zestawu do rehabilitacji, koszty rehabilitacji, koszty dojazdów, koszty zakupu prześcieradła i chusteczek witaminowych. Powódka wyliczyła koszty opieki przyjmując okres 3 miesięcy i wymiar 6 godz. dziennie przy stawce godzinowej opieki w wysokości 20 zł. W zakresie renty od marca 2020 r. do października 2020 r. powódka podała następujące rozliczenie kwot:

miesiąc	koszty opieki	koszt prywatnej rehabilitacji	koszt psychoterapii	łącznie
marzec 2020 r.	3.600 zł (30 dni x 6 godz. x 20 zł/godz.)	640 zł	600 zł	4.840 zł
kwiecień 2020 r.	3.600 zł	brak	600 zł	4.200 zł
maj 2020 r.	3.600 zł	brak	600 zł	4.200 zł
czerwiec 2020 r.	1.200 zł (30 dni x 2 godz. x 20 zł/godz.)	640 zł	600 zł	2.440 zł
lipiec 2020 r.	1.200 zł	brak	600 zł	1.800 zł
sierpień 2020 r.	1.200 zł	560 złotych	600 zł	2.360 zł
wrzesień 2020 r.	1.200 zł	brak	600 zł	1.800 zł
październik 2020r.	1.200 zł	640 zł	600 zł	2.440 zł

Odnośnie rozszerzenia powództwa w zakresie renty na zwiększone potrzeby na przyszłość powódka podała, że wskazane przez biegłego ortopedę koszty pomocy osób trzecich w wymiarze 2 godzin tygodniowo (8 godzin

miesięcznie) przy stawce 20 złotych za jedną godzinę opieki daje kwotę 160 złotych miesięcznie, wskazane przez biegłego psychiatrę koszty psychoterapii wynoszą od 400 do 800 zł miesięcznie, a więc średnio 600 zł miesięcznie, zaś wskazane przez biegłego rehabilitanta ćwiczenia w wymiarze jednej godziny dziennie powódka wycenia na 600 zł.

Pozwany nie uznał roszczenia w rozszerzonej części.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 listopada 2019 r. około godziny 6:20 w miejscowości C. na drodze (...) kierujący pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...) T. W. zjechał na przeciwległy pas ruchu i zderzył się czołowo z jadącym przeciwległym pasem ruchu pojazdem marki H. (...) o nr rej. (...), którym kierowała powódka. Powódka odniosła liczne obrażenia ciała.

Pojazd T. W. wypadku marki V. (...) o nr rej. (...) był w dacie zdarzenia ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej OC w (...) SA. - polisa numer (...).

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. wyrokiem z dnia 14 września 2020 r. wydanym w sprawie sygn. akt II K 255/20, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 17 listopada 2020 r. wydanym w sprawie sygn. akt IV Ka 587/20, uznał T. W. za winnego czynu wyczerpującego znamiona art. 177 § 1 kk. Sąd przyjął, iż sprawca naruszył nieumyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

/dowód: notatka urzędowa K. P. z dnia 13.11.2019 r. k.15-16 wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb., II K 255/20 k.308-309, wyrok Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb., IV Ka 587/20 k.310/

Bezpośrednio po wypadku powódka została przetransportowana do (...) Szpitala Wojewódzkiego im. (...) w P. na Oddział Urazowo-Ortopedyczny, gdzie rozpoznano u niej: uraz wielomiejscowy, złamanie trzonu kości udowej prawej, wieloodłamowe złamanie rzepki lewej, złamanie tylnej krawędzi stawu biodrowego lewego, złamanie wyrostka poprzecznego TH1 po stronie prawej, złamanie II żebra po stronie lewej i II i III żebra po stronie prawej, stłuczenie płuc z odmą opłucnową, uraz jamy brzusznej ze stłuczeniem nerki prawej oraz liczne rany skóry. W dniu 15 listopada 2019 r. u powódki wykonano zabieg operacyjny zamkniętej repozycji i zespolenia złamania kości udowej gwoździem śródszpikowym (kończyna prawa). Następnie z uwagi na niewydolność oddechową powódka przebywała na Oddziale Anestezjologii i Intensywnej Terapii do 18 listopada 2019 r. Po ustabilizowaniu stanu powódka powróciła na Oddział Urazowo-Ortopedyczny, na którym w dniu 22 listopada 2019 r. przeprowadzono otwartą repozycję i zespolenie złamania rzepki popręgiem Webera i zastosowano szynę gipsową (kończyna lewa). Powódka została wypisana do domu w dniu 26 listopada 2019 r.

/dowód: karta medyczna czynności ratunkowych k.28-28v, dokumentacja medyczna z S. im. M. K. w P. za okres od 13 do 26.11.2019 r. k.29-126v/

Po wyjściu ze szpitala powódka nie mogła się poruszać, była leżąca przez okres około 4 tygodni. W tym czasie pomagali jej członkowie rodziny – siostra męża, teściowa i mąż. Powódka korzystała z ich pomocy przy higienie osobistej, podawaniu posiłków, zmianie opatrunków. Po tym okresie zaczęła chodzić o kulach, jednak nadal korzystała z pomocy.

Powódka po wyjściu ze szpitala korzystała z rehabilitacji w ramach świadczeń NFZ oraz odpłatnie, a także wykonywała zalecane ćwiczenia samodzielnie w domu. Powódka zdecydowała się na prywatną rehabilitację, gdyż terminy na zabiegi w ramach NFZ były odległe. Obecnie powódka nie korzysta z rehabilitacji, jednak pozostaje nadal pod opieką lekarza ortopedy. Powódka w prawej nodze nosi jeszcze tytanowy drut. Czeka na zabieg artroskopii kolana wyznaczony na 28 września 2021 r.

Powódka do chwili obecnej odczuwa dolegliwości bólowe w obrębie kolan i biodra, zwłaszcza przy chodzeniu. Doraźnie zażywa leki przeciwbólowe. Przy pozostawaniu w bezruchu przez dłuższy czas czuje drętwienie w nodze. Jest to dla niej szczególnie uciążliwe w pracy, gdzie pracuje jako recepcjonistka oraz w czasie jazdy samochodem. W związku z ograniczeniem ruchomości kolana oraz dolegliwościami bólowymi powódka ma problemy z poruszaniem się po

schodach, nie może kucać ani klękać, a także dźwigać. Do chwili obecnej potrzebuje pomocy przy obowiązkach domowych. Powódce przeszkadzają blizny na kolanach i udzie, wstydzi się ich i nie nosi przez to sukienek.

/dowód: zeznania powódki protokół k.321-321v, w tym k.208-208v, zeznania świadka G. G. protokół k.208v-209/

Powódka bardzo przeżyła wypadek. Często płakała, miała problemy ze snem. Do dziś nie może zapomnieć o tym, co ją spotkało. Zdarzają się dni, gdy wspomnienia ją przytłaczają. Do chwili obecnej czuje dyskomfort jeżdżąc samochodem. Szczególnie trudne są dla niej momenty, gdy widzi, jak z naprzeciwka jedzie drugi samochód. Początkowo powódka była w stanie jeździć tylko jako pasażer, obecnie jest w stanie kierować pojazdem. Powódka nie leczyła się psychiatrycznie.

Powódka przed wypadkiem była w pełni zdrowa, nie miała wcześniej urazów kończyn. Przed wypadkiem była osobą aktywną - jeździła na rowerze z rodziną, chodziła na basen, spotykała się ze znajomymi i pracowała w ogrodzie. Obecnie nie wykonuje żadnej aktywności fizycznej, stara się jednak czasem przejechać krótki odcinek rowerem. Powódka ma 13-letniego syna, jednak nie może mu towarzyszyć w zabawach wymagających ruchu.

/dowód: zeznania powódki protokół k.321-321v, w tym k.208-208v, zeznania świadka G. G. protokół k.208v-209/

Trwały uszczerbek na zdrowiu po urazie w obrębie narządu ruchu powódki tj. złamania trzonu kości udowej prawej, wieloodłamowego złamania rzepki lewej, złamania tylnej krawędzi panewki stawu biodrowego lewego, złamania wyrostka poprzecznego (...) po stronie prawej wynosi 35% i obejmuje na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r.:

1. wieloodłamowe złamanie rzepki lewego kolana z dysfunkcją ruchową w zakresie zgięcia ok. 40° z chondropatią pourazową jako zmiana wtórna po złamaniu rzepki wg pozycji 155.c - 4% (tj. 1% za każdy ubytek 10°) oraz wg pozycji 156 - 5%; łącznie 9%
2. złamanie kości udowej z dysfunkcją ruchową (...) i skróceniem ok. 1,2cm wg pozycji 147a - 15%,
3. złamanie panewki biodra lewego bez cech centralnego zwichnięcia wg pozycji 146 - 8%,
4. złamania wyrostka poprzecznego (...) po stronie prawej oceniam wg pozycji 91-3%

Powyższy uszczerbek nie uwzględnia blizn.

Biorąc pod uwagę możliwe przyspieszone zmiany pourazowe po złamaniu w obrębie stawów, uszczerbek trwały winien być na tym samym poziomie

Powódka potrzebowała i nadal potrzebuje pomocy innych osób. Przez okres ok. 1/2 roku była osobą niepełnosprawną znacznego stopnia. Potem i obecnie jest osobą niepełnosprawną lekkiego stopnia.

Czas opieki ze wskazaniem na urazy narządu ruchu obejmuje: przez 1/2 roku na poziomie 6 godzin dziennie, przez kolejne pół roku na poziomie 2 godzin. Z powodu utrzymującego naruszenia sprawności głównie w obrębie kolana lewego i biodra lewego powódka potrzebuje okresowej pomocy w czynnościach życia codziennego ok. 2 godzin tygodniowo .

Powódka wymaga stałego okresowego leczenia rehabilitacyjnego oraz ortopedycznego z powodu przykurczów.

Powódka była całkowicie niezdolna do pracy przez okres 1/3 roku i przez okres świadczenia rehabilitacyjnego. Po tym okresie może podjąć pracę głównie umysłową.

Stopień cierpienia był duży przez okres pół roku, potem umiarkowany z możliwą dalszą poprawą.

Rokowania na przyszłość są stabilne. Ze strony metalu nie ma obecnie danych o konfliktach metalu z tkankami

Powódka była leczona prawidłowo. Obecna wydolność powódki świadczy, że leczenie było prawidłowe i brak jest po jej stronie cech niedbalstwa i braku stosowania się do zaleceń.

/dowód: opinia biegłego ortopedy k.217-221/

Z punktu widzenia pulmonologicznego powódka na skutek wypadku doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu obejmującego na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r.:

1. złamanie żeber /przynajmniej 2/ bez zmniejszenia pojemności życiowej płuc- punkt 58a -10%
2. uszkodzenie płuc i opłucnej bez niewydolności oddechowej przewlekłej -10%

Uszkodzenie płuc z odmą opłucnową nie stanowiło bezpośredniego zagrożenia życia powódki.

Leczenie pulmonologiczne powódki przebiegało w oddziale szpitalnym/ powódka nie ponosiła z tego tytułu kosztów/, po leczeniu szpitalnym nie wymagała leczenia pulmonologicznego.

Cierpienia powódki spowodowane urazem płuc były średniego rozmiaru - dawały ból w klatce piersiowej nasilający się przy oddychaniu, dobrze poddawały się leczeniu p/bólowemu , a następnie ćwiczeniom oddechowym.

Aktualnie powódka nie zgłasza dolegliwości ze strony układu oddechowego i nie jest leczona pulmonologicznie.

Rokowania na przyszłość są dobre, stłuczenie przypadkowe płuc nie pozostawiło trwałych zmian w płucach.

/dowód: opinia biegłego pulmonologa k. 231-233/

W wypadku powódka doznała złamania kości udowej prawej i rzepki lewego kolana, które wymagały leczenia operacyjnego oraz ran skóry w okolicy prawego biodra i prawego kolana. Następstwem operacji i ran są liczne blizny.

W zakresie zniekształceń powłok ciała (blizn i zniekształceń) będących bezpośrednim następstwem urazu lub wynikiem leczenia następstw tego urazu u powódki stały uszczerbek obejmujący:

1. pourazowe i pooperacyjne blizny prawego uda wg pkt 149 - 3%; uszczerbek poniżej dolnej granicy dla punktu 149, ponieważ blizna nie powoduje zaburzeń czynnościowych, a jedynie umiarkowanego stopnia oszpecenie co zostało wzięte po uwagę przy ocenie uszczerbku,
2. pooperacyjne i pourazowe blizny prawego i lewego kolana wg pkt 156 - 6% (P-3% L-3%);

Istniejące u powódki blizny pooperacyjne i pourazowe powodują trwałe, umiarkowanego stopnia oszpecenie powódki. Nie jest możliwe całkowite usunięcie istniejących blizn ani w drodze operacji plastycznej ani poprzez leczenie zachowawcze.

Powódka podaje, że w celu leczenia blizn pooperacyjnych i pourazowych stosowała żel C.. Zużywała około 3 opakowań tego preparatu miesięcznie przez rok jaki upłynął od wypadku.

Obecnie blizny są dojrzałe - minął rok od wypadku - nie wymagają ani leczenia ani pielęgnacji.

Zabiegi z zastosowaniem lasera frakcyjnego nie przyniosą istotnej poprawy wyglądu istniejących u powódki blizn. Laser frakcyjny ma korzystny wpływ rewitalizujący na skórę. Natomiast blizna to rodzaj tkanki łącznej włóknistej, która uzupełniła ubytki w miejscach uszkodzonej skóry. Dlatego laser nie będzie miał działania rewitalizującego na bliznę. Można jedynie wykorzystać działanie złuszczonego lasera, które może prowadzić do usunięcia przebarwień, wyrównania kolorytu i nierówności skóry. Obecne u powódki blizny to w większości linijne blizny pooperacyjne, zagłębione a nie wypukłe, linijne a nie płaszczynowe, jaśniejsze od otaczającej skóry a nie ciemniej przebarwione. Laser może wyrównać powierzchnię blizny wypukłej poprzez usunięcie nadmiaru tkanki, natomiast nie można nim

skorygować blizn zagłębionych lub o grubości równej zdrowej skórze a takie są u powódki. Blizna jest jaśniejsza od zdrowej skóry, ponieważ brak w niej melanocytów, które występują w zdrowej skórze i nadają jej zabarwienie - nie uda się więc również skorygować laserem zabarwienia blizn.

/dowód: opinia biegłego chirurga plastycznego k.237-241/

U powódki A. G. na skutek wypadku w dniu 13.11.2019 roku rozwinęły się zaburzenia adaptacyjne z dominującymi objawami depresyjnymi i lękowymi. W dalszym ciągu występuje nasilony niepokój, napady lęku, obniżony nastrój z zaburzeniami snu, spadkiem apetytu, wycofaniem społecznym. Czynnikiem wpływającym na utrzymywanie się objawów jest stałe konfrontowanie się powódki z ograniczeniami codziennego funkcjonowania i samodzielności będącymi skutkiem urazu doznanego w wypadku.

Doznany wypadek wpłynął na stan psychiczny i emocjonalny powódki i na jej funkcjonowanie społeczne. Przed wypadkiem powódka była osobą aktywną, zaangażowaną w prace, wychowywanie syna, życie towarzyskie i rodzinne, po wypadku, na skutek obniżonego nastroju, obniżonej samooceny, napadów lęku niechętnie utrzymuje kontakty towarzyskie, ma trudności z kontrolowaniem emocji, częste, bez wyraźnej przyczyny wybuchy płaczu, jest drażliwa, co wpływa na jej relacje rodzinne, lęk przed jazdą samochodem również przyczynia się do ograniczenia funkcjonowania społecznego. Blizny obniżają jej samoocenę i wiążą się z uczuciem wstydu co również przekłada się na relacje społeczne i relacje z partnerem. Ma trudności z zaakceptowaniem ograniczenia samodzielności i konieczności korzystania z pomocy innych osób.

W okresie po wypadku największym lękiem była dla powódki świadomość ryzyka śmierci i pozostawienia rodziny, następnie lęk przed trwałą niepełnosprawnością, utratą samodzielności i uzależnieniem od pomocy i opieki rodziny, lęk przed utratą możliwości sprawowania pełnej, satysfakcjonującej opieki nad synem oraz utrata możliwości powrotu do pracy zarobkowej.

Powódka doznała długotrwałego uszczerbku na zdrowiu z zakresu zdrowia psychicznego według punktu 10a tabeli oceny stałego i długotrwałego uszczerbku na zdrowiu na poziomie 8% na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r.

Powódka wymaga psychoterapii w wymiarze 1 sesji terapeutycznej w tygodniu. Koszt jednej sesji terapeutycznej wynosi od 100 do 200 zł, koszt miesięczny wynosi od 400 do 800 zł. Psychoterapia finansowana przez NFZ jest trudnodostępna ze względu na bardzo odległe terminy. Całkowity czas terapii nie jest możliwy do określenia.

/dowód: opinia biegłej psychiatry k.260-263/

W wypadku powódka nie doznała trwałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w zakresie neurologii.

Po zakończeniu leczenia szpitalnego, powódka miała zakaz chodzenia, mogła jedynie siedzieć na łóżku. W tym czasie przez 6-8 tyg. wymagała pomocy i opieki osób trzecich w niektórych czynnościach samoobsługi (pomoc przy myciu i częściowa pomoc przy ubieraniu się, w załatwianiu potrzeb fizjologicznych) i we wszystkich czynnościach dnia codziennego (przyrządzanie posiłków, sprzątanie, załatwianie spraw poza domem) w wymiarze ok. 4 godz. dziennie. Przez kolejne 3 miesiące poruszała się z 2 kulami, początkowo bez obciążania lewej kończyny, potem z częściowym obciążaniem. Wymagała w tym czasie pomocy w wymiarze do 3 godz. dziennie (pomoc przy kąpieli, gotowanie, sprzątanie, załatwienia spraw poza domem). Przez kolejny 1-1,5 miesiąca poruszała się z pomocą 1 kuli - wymagała pomocy w wymiarze do 1 godz. dziennie (częściowa pomoc przy gotowaniu, sprzątaniu i załatwianiu spraw poza domem). W późniejszym okresie powódka nie wymagała i nie wymaga obecnie pomocy i opieki osób trzecich.

Leczenie usprawniające (rehabilitacja lecznicza) jest leczeniem uzupełniającym leczenie podstawowe w schorzeniach narządu ruchu, układu nerwowego, układu krążenia, układu oddechowego.

Koszt rehabilitacji prywatnej, z której korzystała powódka jest trudny do dokładniejszego określenia, ponieważ nie ma danych jakie zabiegi stosowano. W początkowym okresie (od początku stycznia - do połowy lutego), kiedy powódka

miała zakaz chodzenia i leżała w domu - możliwa była jedynie domowa kinezyterapia indywidualna. Koszt 1 godziny indywidualnych ćwiczeń z fizjoterapeutą w domu to ok. 80,00-100,00zł Koszt odpłatnej rehabilitacji w O.. (...) Diennej (seria zabiegów przez 10 dni) - zależy od ilości oraz jakości zabiegów i może wahać się od 800,00 - do 1.000,00zł.

Obecnie powódka nie wymaga rehabilitacji leczniczej. Wskazane jest natomiast systematyczne wykonywanie zaleconych ćwiczeń oraz okresowe zabiegi fizykoterapii (2-3 x w roku) celem łagodzenia przewlekłych dolegliwości bólowych. Zabiegi fizykoterapii z taką częstością powódka może uzyskać w ramach świadczeń z NFZ. Wskazane byłoby również uprawianie w warunkach sanatoryjnych.

Obecnie u powódki stwierdza się mierne ograniczenie ruchomości stawu kolanowego prawego i umiarkowane zaniki mięśniowe w obrębie uda lewego. Utrzymuję się dolegliwości bólowe przeciążeniowe i pogodowe. Dolegliwości te będą prawdopodobnie utrzymywać się przewlekłe. U powódki mogą też rozwinąć się pourazowe zmiany zwyrodnieniowe w miejscach przebytych złamań, powodując narastanie dolegliwości bólowych.

Zarówno stan zdrowia powódki (szczególnie w początkowym okresie, kiedy była chorą leżącą), jak i długi czas oczekiwania na zabiegi usprawniające w ramach bezpłatnych świadczeń z NFZ, uzasadniały korzystanie z rehabilitacji prywatnej.

/dowód: opinia biegłego rehabilitanta k.283-285v/

Stawka pełnej odpłatności za usługi opiekuńcze na terenie miasta Ł. w okresie od 1 kwietnia 2019 r. do 31 grudnia 2019 r. wynosiła 21,20 zł za godz. w dni robocze.

Od 2016 r. koszt 1 godziny usług opiekuńczych na terenie gminy P. wynosił 20,25 zł.

/dowód: pismo (...) Komitetu Pomocy (...) w Ł. k.302 zaświadczenie z Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w P. k./

Powódka poniosła koszty zakupu lekarstw, w tym C., C., S., S., A., C., O., D., C., C., A., M., H., I. oraz kompresów, opasek, przyłepców i pieluch w łącznej kwocie 1.314,41 zł.

/dowód: faktury k.136-160, zeznania powódki protokół k.321-321v, w tym k.208-208v/

Powódka poniosła koszty urządzeń oraz strojów do rehabilitacji w postaci: piłki gimnastycznej rehabilitacyjnej w kwocie 35,98 zł, taśmy do ćwiczeń w kwocie 27 zł obciążenia neoprenowego w kwocie 44,94 zł, wypożyczenia szyny (...) w grudniu 2019 r. w kwocie 200 zł, wypożyczenia szyny (...) w styczniu 2020 r. w kwocie 196 zł, wypożyczenia szyny (...) w lutym 2020 r. w kwocie 490 zł, dresu i bluzy w kwocie 245 zł i innych ubrań do rehabilitacji w kwocie 153,16 zł oraz prześcieradła frotte i chusteczek witaminowych w kwocie 48,67 złotych. Łącznie powódka wydała kwotę 1.440,75 zł

/dowód: faktury k.161-168, k.175/

Powódka po opuszczeniu szpitala korzystała z prywatnej rehabilitacji w domu. W okresie od 31 grudnia 2019 r. do 7 stycznia 2020 r. powódka korzystała z 4 wizyt fizjoterapeuty w kwocie 400 zł, a w okresie od 8 do 30 stycznia 2020 r. oraz od 18 do 26 lutego 2020 r. 22 wizyt za kwotę 1.980 zł.

W okresie od 3 do 17 lutego 2020 r. korzystała z codziennej rehabilitacji w ramach NFZ w (...) Szpitalu Wojewódzkim im. (...) w P. w wymiarze ok. 4 godzin. Powódka otrzymała skierowanie na kolejną rehabilitację w ramach NFZ i została zapisana na kolejne zbiegi. Z uwagi na odległy termin i długi okres oczekiwania powódka odbywała prywatne rehabilitacje w (...) Sp. z o.o. w P., ponosząc koszt 640 zł za marzec 2020 r., 640 zł za czerwiec 2020 r., 560 zł za sierpień 2020 r. oraz 640 zł za październik 2020 r.

/dowód: zaświadczenie o odbytej rehabilitacji k.127, faktury k.169-171, k.304-307, zeznania powódki protokół k.321v/

W dniu 6 lutego 2020 r. oraz 22 lutego 2020 r. powódka zakupiła paliwo w związku z dojazdami do na rehabilitację w P. w łącznej kwocie 191 złotych

/dowód: faktury k.172-175/

Powódka zgłosiła szkodę pismem z dnia 23 grudnia 2019 r., doręczonym pozwanemu w dniu 8 stycznia 2020 r. Powódka wniosła o przyznanie zadośćuczynienia w wysokości 250.000 zł, odszkodowania w wysokości 2.887,72 zł (koszty opieki 1.716 zł, koszt lekarstw 823,05 zł, taśmy do ćwiczeń 27 zł, wypożyczenie szyny (...) 200 zł, koszty dojazdów 100 zł), renty na zwiększone potrzeby w wysokości 1.500 zł miesięcznie.

Decyzją z dnia 4 lutego 2020 r. pozwany poinformował o przyznaniu na rzecz powódki świadczenia w kwocie 2.000 złotych. Pozwany odmówił zapłaty wyższego zadośćuczynienia oraz przyznania odszkodowania oraz renty. W dniu 19 marca 2020 r. pozwany przekazał powódce dalszą kwotę 30.766 zł.

/dowód: zgłoszenie szkody wraz z potwierdzeniem nadania i doręczenia k.19-24,

decyzja pozwanego k.25-26, potwierdzenie przelewu k.188/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Stosownie do treści art. 822 kc w zw. z art. 34 ust. 1, art. 35 i art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Z reguły odpowiedzialność cywilna posiadacza mechanicznego środka komunikacji opiera się na zasadzie ryzyka, jednak w myśl art. 436 § 2 kc na zasadach ogólnych tj. na zasadzie winy odpowiada posiadacz pojazdu w stosunku do drugiego posiadacza w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji.

Odpowiedzialność posiadacza samochodu T. W. w stosunku do powódki opiera się na zasadzie winy. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 14 września 2020 r. wydanym w sprawie sygn. akt II K 255/20, jedynie tylko w zakresie kary zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 17 listopada 2020 r. wydanym w sprawie IV Ka 587/20, T. W. został uznany za winnego czynu wyczerpującego znamiona art. 177 § 1 kk, w wyniku którego powódka doznała obrażeń ciała. Sąd w oparciu o art. 11 zd.1 kpc jest związany ustaleniami wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa. Odpowiedzialność T. W. za skutki wypadku jako odpowiedzialność na zasadzie winy w oparciu o art. 415 kc jest więc przesądzona.

Pozwany ponosi odpowiedzialność za szkodę doznaną przez powódkę w granicach odpowiedzialności cywilnej sprawy wypadku kierującego pojazdem.

Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności.

W myśl przepisów art. 445 § 1 kc w zw. z art. 444 kc w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W niniejszej sprawie powódka wystąpiła o dalsze zadośćuczynienie w kwocie 220.000 zł, wskazując jednocześnie, że w toku postępowania przed ubezpieczycielem kwotę 30.000 zł.

Zgodnie z treścią przepisu art. 361 §1 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła.

Szkoda na osobie powódki wynika z doznanych obrażeń w wypadku drogowym. Między tymi zdarzeniami zachodzi adekwatny związek przyczynowy.

Celem zadośćuczynienia jest zrekompensowanie osobie poszkodowanego krzywdy doznanej wskutek cierpień fizycznych (ból i innych dolegliwości) oraz cierpień psychicznych (ujemnych uczuć przeżywanych w związku z doznanymi cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia). Sąd, oceniając krzywdę, bierze pod uwagę wszelkie ujemne następstwa uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia w sferze cierpień fizycznych jak i psychicznych. Nie tylko trwałe, lecz także przemijające zaburzenia w funkcjonowaniu organizmu polegające na znoszeniu cierpień psychicznych mogą usprawiedliwiać przyznanie zadośćuczynienia pieniężnego na podstawie art. 445 § 1 kc (por. wyrok SN z dnia 20 marca 2002 r., V CKN 909/00).

Orzekając o tym roszczeniu, Sąd miał na uwadze znaczny zakres cierpień fizycznych i psychicznych będący udziałem powódki. Cierpienia fizyczne związane były z bólem powypadkowym, długotrwałym leczeniem i rehabilitacją. Dolegliwości bólowe powódki przez pół roku były duże, a następnie umiarkowane. Powódka odczuwa dolegliwości do dnia dzisiejszego, zwłaszcza w obrębie kolana, w którym pozostają nadal tytanowe elementy. Pomimo leczenia wypadek miał duży wpływ na aktywność życiową, rodzinną i zawodową powódki. Powódka pomimo tego, iż jest młoda, musiała zrezygnować z licznych form codziennej aktywności (np. wycieczki rowerowe, praca w ogrodzie), nie może samodzielnie wykonywać wszystkich codziennych obowiązków (np. zakupy) nie może towarzyszyć małoletniemu synowi we wszystkich czynnościach, a także ma trudności z wykonywaniem pracy w pozycji siedzącej. Obecnie powódka odczuwa dolegliwości bólowe wymagające doraźnego przyjmowania leków przeciwbólowych, odczuwa drętwienie w obrębie nogi, a ponadto odczuwa dyskomfort z powodu widocznych blizn. Jak wskazała biegła rehabilitant, dolegliwości bólowe powódki będą prawdopodobnie utrzymywać się przewlekłe, a także mogą się rozwinąć pourazowe zmiany zwyrodnieniowe w miejscach przebytych złamań, powodując narastanie dolegliwości bólowych. W wyniku wypadku powódka stała się uzależniona od pomocy innych osób. Powódka od wypadku koncentruje się na leczeniu i rehabilitacji doznanych obrażeń ciała i obecnie rokowania co do poprawy stanu zdrowia w zakresie narządu ruchu są pomyślne (zgodnie z opinią biegłego ortopedy stabilne).

Powódka doznała uszczerbku w wysokości łącznej wysokości 72% w oparciu o załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18 grudnia 2002 r.:

1. biegły z zakresu ortopedii - 35% trwałego uszczerbku na zdrowiu (wieloodłamowe złamanie rzepki lewego kolana z dysfunkcją ruchową i chondropatią pourazową - 9%, złamanie kości udowej z dysfunkcją ruchową i skrócenie kończyn ok. 1,2 cm -15%, złamanie panewki biodra lewego — 8%, złamanie wyrostka poprzecznego (...) - 396),
2. biegła z zakresu pulmonologii - 20% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (złamanie żeber II po str. lewej i II i III po str. prawej -10%, uszkodzenie płuc i opłucnej -10%),
3. biegły z zakresu chirurgii plastycznej - 9% trwałego uszczerbku na zdrowiu (pourazowe i pooperacyjne blizny uda prawego - 3%, pourazowe i pooperacyjne blizny prawego i lewego kolana - 6%),
4. biegła z zakresu psychiatrii - 8% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (zaburzenia adaptacyjne z dominującymi objawami depresyjnymi i lękowymi),

Orzeczone przez biegłych uszczerbek podlega sumowaniu. Opinie biegłych uzupełniają się wzajemnie i nie ma między nimi sprzeczności. Opinie nie były także kwestionowane przez żadną ze stron.

W ocenie Sądu, w oparciu o całokształt ustalonych w sprawie okoliczności uznać należy, iż wypłacone przez ubezpieczyciela zadośćuczynienie w wysokości 30 000 zł jest bez wątpienia nieadekwatne do poniesionej przez powódkę krzywdy. W ocenie Sądu uzasadnione jest zatem przyznanie dalszej kwoty w żądanej wysokości 220.000 zł. Zadośćuczynienie w takiej wysokości odniesione do zakresu krzywdy doznanej przez powódkę na skutek czynu niedozwolonego, nie jest wygórowane, a tym samym zachowuje swoją kompensacyjną funkcję. Przedmiotowa kwota stanowi ekonomicznie odczuwalną wartość i jednocześnie powinna wynagrodzić doznane cierpienia fizyczne i psychiczne związane z uszkodzeniami ciała i ich trwałymi skutkami oraz ułatwić przezwycięzenie ujemnych przeżyć, dzięki czemu zostanie przywrócona równowaga zachwiana na skutek popełnienia czynu niedozwolonego.

O odsetkach za opóźnienie Sąd orzekł na podstawie art. 481 kc. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Zgodnie z art. 481 kc odsetki należą się za samo opóźnienie w spełnieniu świadczenia, choćby więc wierzyciel nie poniósł żadnej szkody i choćby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Stanowią one zatem opartą na uproszczonych zasadach rekompensatę typowego uszczerbku majątkowego doznanego przez wierzyciela wskutek pozbawienia go możliwości czerpania korzyści z należnego mu świadczenia pieniężnego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2000 r., II CKN 725/98). Jeżeli zobowiązany nie płaci zadośćuczynienia w terminie wynikającym z przepisu szczególnego lub w terminie ustalonym zgodnie z art. 455 in fine kc, uprawniony nie ma możliwości czerpania korzyści z zadośćuczynienia, jakie mu się należy już w tym terminie. W konsekwencji odsetki za opóźnienie w zapłacie zadośćuczynienia należnego uprawnionemu już w tym terminie powinny się należeć od tego właśnie terminu. Powódka zgłosiła pozwanemu na etapie postępowania likwidacyjnego roszczenie z tytułu zadośćuczynienia objęte niniejszym pozwem. Zgłoszenie szkody zostało doręczone zakładowi ubezpieczeń w dniu 8 stycznia 2020 r. W związku z tym Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie zgodnie z żądaniem od dnia 9 lutego 2020 roku do dnia zapłaty.

W niniejszej sprawie powódka domagała się również zasądzenia od strony pozwanej odszkodowania obejmującego zwrot kosztów leczenia, opieki i dojazdów.

Stosownie do treści art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego obowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Odszkodowanie przewidziane w art. 444 § 1 kc obejmuje wszelkie wydatki (koszty) pozostające w związku z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia, jeżeli są konieczne i celowe. W grupie tych wydatków tradycyjnie wymienia się koszty leczenia (pobytu w szpitalu, pomocy pielęgniarstwa, koszty lekarstw), specjalnego odżywiania się, nabycia protez i innych specjalistycznych aparatów i urządzeń (np. protez, kul, aparatu słuchowego, wózka inwalidzkiego). Zalicza się do niej również wydatki związane z transportem chorego na zabiegi i do szpitala, koszty związane z odwiedzinami pacjenta w szpitalu czy wynikające z konieczności specjalnej opieki i pielęgnacji nad chorym, koszty zabiegów rehabilitacyjnych, wreszcie koszty przygotowania do innego zawodu (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 27 lutego 2013 roku, sygn. akt I ACa 1199/12, Legalis 734390).

Powódka przedstawiła liczne faktury potwierdzające ponoszenie po dacie wypadku wydatków związanych z procesem leczenia.

Powódka poniosła także inne koszty w wysokości 5.326,16 zł, na które składa się:

- koszty zakupu lekarstw oraz farmaceutyków w wysokości 1.314,41 zł (wynikające z załączonych do pozwu faktur nr (...)) i zestawu do rehabilitacji w wysokości 1.392,08 zł (wynikające z załączonych do pozwu faktur nr (...)*4*20*3*13)

- koszty rehabilitacji w wysokości 2.380 zł (wynikające z załączonych do pozwu faktur (...)/1, 04/01/2020 i 02/02/2020),
- koszty dojazdów w wysokości 191 zł (wynikające z załączonych do pozwu faktur (...))
- koszty zakupu prześcieradła i chusteczek witaminowych w wysokości 48,67 zł (wynikające z załączonej do pozwu faktury (...)).

Poniesienie wskazanych kosztów pozostawało w adekwatnym związku przyczynowym z doznanymi przez powódkę urazami, w tym koszty prywatnej rehabilitacji. Świadczenie ubezpieczyciela w ramach umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje także uzasadnione i celowe koszty leczenia oraz rehabilitacji poszkodowanego niefinansowane ze środków publicznych (tak uchwała Sądu Najwyższego z dnia 19 maja 2016 r., sygn. akt III CZP 63/15, Legalis 1446706). Zdaniem Sądu poszkodowany nie może być pozbawiony możliwości korzystania z leczenia lub rehabilitacji, które mogłyby doprowadzić do odpowiedniego efektu restytucyjnego w zakresie jego stanu zdrowia, nawet, jeżeli realizowane świadczenia medyczne powodują powstanie zwiększonych kosztów. Po pierwsze, poszkodowany ma prawo wyboru co do systemu leczenia, czy to prywatnego czy publicznego, a po drugie częstokroć nie tylko dostęp, ale i poziom merytoryczny czy techniczny usług medycznych oferowanych publicznie, może być mniej efektywny w zakresie poprawienia stanu zdrowia poszkodowanego. Tym bardziej, że na gruncie spraw o odszkodowanie i zadośćuczynienia z tytułu uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia poszkodowany powinien podejmować wszelkie działania, które prowadzą do polepszenia jego stanu zdrowia lub przyspieszenia tego procesu, a wręcz przeciwnie - zaniechać wszelkich działań, które utrudniają osiągnięcie tych celów. Ponadto biegła z zakresu rehabilitacji w opinii wprost stwierdził, że zarówno stan zdrowia powódki, jak i długi czas oczekiwania na zabiegi usprawniające w ramach bezpłatnych świadczeń z NFZ uzasadniały korzystanie z rehabilitacji prywatnej. Poniesione przez powódkę koszty pokrywają się przy tym ze stawkami wskazanymi przez biegłą. Również uzasadnione w ocenie Sądu są zakup paliwa, służącego dowożeniu powódki na rehabilitację, którą odbywała w tym czasie (luty 2020 r.). Prześcieradło zaś służy powódce jako podkład przy zabiegach pielęgnacyjnych.

Powódka po wyjściu ze szpitala, korzystała z pomocy bliskich osób. To, że opiekę zapewniali poszkodowanemu członkowie rodziny, nie zaś profesjonalny personel medyczny, nie może prowadzić do wyłączenia lub ograniczenia jego prawa do odszkodowania z tego tytułu. Wystarczającą podstawą zasądzenia na rzecz poszkodowanego renty jest bowiem wykazanie przez niego istnienia zwiększonych potrzeb stanowiących następstwo czynu niedozwolonego. Opiekę tę mogą sprawować zarówno członkowie rodziny, jak i opiekunka, czyniąc to nawet nieodpłatnie (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi w wyr. z 11.6.2014 r., I ACa 1593/13, Legalis 1024064). Jako podstawowe kryterium określenia wysokości odszkodowania za sprawowanie opieki przyjąć należy koszty zapewniania opieki przez osobę dysponującą odpowiednimi kwalifikacjami (np. pielęgniarkę) (por. wyrok Sądu Najwyższego z 4.10.1973 r., II CR 365/73, OSNCP 1974, Nr 9, poz. 147).

Z opinii biegłego z zakresu ortopedii wynika, że po wypadku powódka potrzebowała i nadal potrzebuje pomocy innych osób. Taka pomoc była powódce świadczona przez osoby bliskie. Biegły ortopeda ocenił, że wymiar opieki nad powódką przez pół roku wynosił 6 godzin dziennie, przez kolejne pół roku 2 godziny, obecnie zaś ok. 2 godzin tygodniowo. Opinia biegłego w zakresie ortopedii jest w ocenie Sądu najbardziej miarodajna, gdyż uszczerbek powódki dotyczy przede wszystkim narządu ruchu, jak też w dziedzinie tego biegłego powódka doznała najwyższego uszczerbku na zdrowiu. Powódka, dochodząc odszkodowania z tytułu kosztów opieki, posłużyła się wyliczeniami obejmującymi okres 3 miesięcy po wyjściu ze szpitala w wymiarze 6 godz. dziennie (k.299). Powyższe mieści się w ramach wyznaczonych przez biegłego ortopedę. Przyjęta przez powódkę stawka w wysokości 20 zł za świadczenie usług opiekuńczych nie przekracza także stawek za usługi opiekuńcze świadczone przez pracowników lokalnych ośrodków pomocy społecznej. Łącznie tak wyliczone koszty opieki wynoszą 10.800 zł (90 dni x 6 godz. x 20 zł).

Pozwany wypłacił powódce kwotę 2.766,05 zł tytułem odszkodowania, w tym kosztów opieki i o tę kwotę powódka zmodyfikowała swoje żądanie.

W konsekwencji Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki żadaną kwotę 13.360,11 zł (5 326,16 zł + 10.800 zł – 2.766,05 zł) tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie.

Sąd na podstawie art. 481 kc od powyższej kwoty zasądził odsetki od kwoty 9.622,11 zł od dnia 30 maja 2020 roku do dnia zapłaty od kwoty 3.738,00 zł od dnia wydania wyroku tj. 7 października 2021 roku do dnia zapłaty zgodnie z żądaniem powoda. Sąd przyjął w zakresie odsetek od kwoty 9.622,11 zł, że początkowy termin biegu odsetek winien obejmować dzień następujący po doręczeniu odpisu pozwu (29 maja 2020 r.) stronie pozwanej, tym bardziej iż znaczna część faktur objęta postępowaniem dowodowym w niniejszej sprawie nie była przedstawiona pozwanemu na etapie postępowania likwidacyjnego.

Powódka wniosła również o zasądzenie na jej rzecz renty z tytułu zwiększonych potrzeb, przy czym za każdy miesiąc osobno dla okresu od marca do października 2020 r.

Zgodnie z art. 444 § 2 kc, jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość, może on żądać od zobowiązanego do naprawienia odpowiedniej renty.

Zwiększenie się potrzeb poszkodowanego stanowi szkodę przyszłą, wyrażając się w stale powtarzających się wydatkach na ich zaspokojenie np. konieczność stałych zabiegów, rehabilitacji, specjalnego odżywiania. Przyznanie renty z tytułu zwiększonych potrzeb na podstawie art. 444 § 2 k.c. nie jest uzależnione od wykazania, że poszkodowany te potrzeby faktycznie zaspokaja i ponosi związane z tym wydatki. Do przyznania renty z tego tytułu wystarcza samo istnienie zwiększonych potrzeb jako następstwa czynu niedozwolonego (por. wyrok Sądu Najwyższego z 11 marca 1976 r., IV CR 50/76, OSNCP 1977, nr 1, poz. 11). Prawo poszkodowanego do żądania renty z tytułu zwiększonych potrzeb, polegających na korzystaniu z opieki osoby trzeciej, nie jest uzależnione od wykazania, że poszkodowany efektywnie wydał odpowiednie kwoty na koszty opieki. Nie pozbawia go tego prawa również okoliczność, że opiekę nad poszkodowanym sprawowali jego domownicy (por. wyrok SN z 4 marca 1969 r. I PR 28/69, OSNCP 1969, nr 12, poz. 229).

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, iż w okresie od marca do października 2020 r. wydatki powódki związane z leczeniem obejmowały:

- za miesiąc marzec 2020 r. kwotę 4.840 zł, na co składają się koszty opieki 3.600 zł (30 dni x 6 godz. x 20 zł), koszt prywatnej rehabilitacji 640 zł
- za miesiąc kwiecień 2020 r., kwotę 4.200 zł, na co składają się koszty opieki 3.600 zł,
- za miesiąc maj 2020 r. kwotę 4.200 zł, na co składają się koszty opieki 3.600 zł
- za miesiąc czerwiec 2020 r. kwotę 2.440 zł, na co składają się koszty opieki 1.200 zł (30 dni x 2 godz. x 20 zł), koszt prywatnej rehabilitacji 640 zł,
- za miesiąc lipiec 2020 r. kwotę 1.800 zł, na co składają się koszty opieki 1.200 zł,
- za miesiąc sierpień 2020 r. w kwocie po 2.360 zł, na co składają się koszty opieki 1.200 zł, koszt prywatnej rehabilitacji 560 zł,
- za miesiąc wrzesień 2020 r. kwotę po 1.800 zł, na co składają się koszty opieki 1.200 zł,
- za miesiąc październik 2020 r. kwotę po 2.440 zł, na co składają się koszty opieki 1.200 zł, koszt prywatnej rehabilitacji 640 zł;

Sąd miał na uwadze, iż zgodnie z opinią biegłego ortopedy przez okres pół roku od opuszczenia szpitala powódka wymagała opieki na poziomie 6 godzin dziennie, a przez kolejne pół roku w wymiarze 2 godziny dziennie. Okres ten

należy liczyć od opuszczenia szpitala przez powódkę (koniec listopada 2019 r.), a więc pierwsze pół roku obejmuje w przybliżeniu okres od grudnia 2019 r. do maja 2020 r., zaś drugie półrocze od czerwca do listopada 2020 r. Koszty opieki wynoszące kolejno 3.600 zł miesięcznie (30 dni x 6 godz. x 20 zł) w pierwszym półroczu i 1.200 zł miesięcznie (30 dni x 2 godz. x 20 zł) w drugim półroczu są w pełni uzasadnione, przy czym rentą objęty jest okres od marca do października 2020 r. Tym samym Sąd przyjął zaproponowaną przez powódkę stawkę opieki. Ponadto za uzasadnione należało uznać poniesione przez powódkę w tym okresie dalsze koszty prywatnej rehabilitacji. Koszty te zostały przez powódkę faktycznie poniesione, co wykazała fakturami (nr (...)). Z opinii biegłej psychiatry wynika, na co zwraca uwagę powódka, że wymaga ona psychoterapii, jednakże w okresie od marca do października 2020 r. takiej nie podjęła, brak jest zatem podstaw do zasądzenia w tym zakresie renty.

W konsekwencji Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 19.280,00 zł tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby za okres od 1 marca 2020 roku do 31 października 2020 roku.

Sąd na podstawie art. 481 kc zasądził od powyższej kwoty odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 22 maja 2021 roku do dnia zapłaty. Za datę początkową naliczania odsetek Sąd przyjął dzień następnny po doręczeniu pozwanemu przez Sąd odpisu pisma rozszerzającego powództwo o skapitalizowaną rentę.

Powódka żądała także renty z tytułu zwiększonych potrzeb za okres od listopada 2020 r. i na przyszłość w kwocie po 1.500 zł miesięcznie.

Z opinii biegłego ortopedy wynika, że z uwagi na utrzymujące się naruszenie sprawności głównie w obrębie kolana lewego i biodra lewego powódka potrzebuje okresowej pomocy w czynnościach życia codziennego w wymiarze około 2 godzin tygodniowo, co daje 8 godzin miesięcznie od grudnia 2020 r. i na przyszłość. Przyjmując przyjętą przez powódkę stawkę 20 zł za godzinę, tak ustalony wymiar opieki wynosi 160 zł miesięcznie. Biegła z zakresu psychiatrii wskazała, że powódka wymaga psychoterapii w wymiarze 1 sesji terapeutycznej w tygodniu, której koszt wynosi od 100 do 200 złotych, przy czym terapia w ramach NFZ jest trudno dostępna. Odległość terminów uzasadnia skorzystanie przez powódkę z odpłatnej terapii przy przyjęciu kwoty 600 zł miesięcznie. Sąd nie znalazł natomiast podstaw do uznania kosztów rehabilitacji w zakresie renty na przyszłość. Zgodnie z opinią biegłej z zakresu rehabilitacji powódka nie wymaga rehabilitacji leczniczej, jednakże wskazane jest systematyczne wykonywanie zaleconych ćwiczeń oraz okresowe zabiegi fizykoterapii 2-3 razy w roku celem łagodzenia przewlekłych dolegliwości bólowych, co powódka może uzyskać w ramach świadczeń z NFZ. W obecnej sytuacji nie zachodzi zaś potrzeba pilnego wykonania zabiegów jak miało to miejsce w pierwszych miesiącach po wypadku.

W konsekwencji Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 8.360,00 zł (760 zł x 11 miesięcy) tytułem skapitalizowanej renty na zwiększone potrzeby za okres od 1 listopada 2020 roku do 30 września 2021 roku.

Sąd na podstawie art. 481 kc zasądził od powyższej kwoty odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 22 maja 2021 roku do dnia zapłaty. Również tutaj Sąd za datę początkową naliczania odsetek przyjął dzień następnny po doręczeniu pozwanemu przez Sąd odpisu pisma rozszerzającego powództwo o skapitalizowaną rentę.

Powódka w przyszłości będzie wymagać opieki i pomocy osób trzecich opieki oraz psychoterapii, tym bardziej, że proces leczenia powódki trwa nadal, w tym będzie ona podlegać kolejnym zabiegom. Dlatego też aktualne pozostają koszty opieki w wysokości 160 zł miesięcznie. Natomiast w zakresie psychoterapii Sąd przyjął jednak stawkę wskazaną przez biegłą psychiatrę tj. 400 zł miesięcznie, uznając, że gdyby powódka podjęła taką psychoterapię, jej zakres z czasem uległby stopniowemu zmniejszeniu.

W konsekwencji Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę po 560,00 zł miesięcznie tytułem renty na zwiększone potrzeby, płatnej do dnia 10-ego każdego miesiąca, poczynając od października 2021 roku i na przyszłość z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminu płatności;

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił jako bezzasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 2 kpc, bowiem powódka tylko nieznacznie uległa co do swojego żądania (z żądanych 251.361 zł zasądzono 240.080 zł) W związku z tym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 10.817,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się wynagrodzenie pełnomocnika ustalone na podstawie § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015 poz. 1800 ze zm.) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w zw. z art. 100 zd. 2 kpc, Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa-Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 12.004,00 zł tytułem opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa i kwotę 2.211,14 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Na podstawie art. 102 kpc Sąd nie obciążył powódki kosztami sądowymi od oddalanej części powództwa, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa-Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim. Sąd miał na uwadze sytuację majątkową oraz osobistą powódki, a także charakter dochodzonego przez nią roszczenia.

SSO Alina Gąsior

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.

SSO Alina Gąsior